

מ"ת 19483/03/18 - סמיר מועד, רכב ס.א.ל.ח למסחר 2011 בע"מ, ע"י נציגו מר לואי אבו אל היג'א נגד משטרת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 19483-03-18 ישראל נ' יפרח(עציר)

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט דניאל פיש

המבקשים:

1. סמיר מועד ע"י עו"ד אמיר אבו חאטום 2. רכב ס.א.ל.ח
למסחר 2011 בע"מ ע"י נציגו מר לואי אבו אל היג'א

נגד

משטרת ישראל

המשיבה

החלטה

1. בפני שתי בקשות להחזרת תפוס. הראשונה, הוגשה על ידי המבקש- סמיר מועד (להלן: "המבקש") ובמסגרתה התבקש להשיב שני רכבים, האחד מ.ר. 89-012-13 מסוג יונדאי והשני מ.ר. 71-455-72 מסוג פורד, אשר נתפסו על ידי המשטרה במסגרת תיק מ"י 60281-02-18 ות"מ 19483-03-18. נטען כי ביום 26.2.18 נערך על ידי המשיבה- משטרת ישראל (להלן: "המשיבה") מבצע סוכן שהביא למעצרו של מאיר יפרח (להלן: "העצור"). בד בבד, נתפסו שני הרכבים הרשומים ע"ש העצור. נטען כי המבקש הוא הבעלים של הרכבים התפוסים וכי הרישום ע"ש העצור הינו פורמאלי בלבד. עוד נטען כי המבקש מפעיל עסק להשכרת רכבים וכי רכבים אלו משמשים כמקור פרנסתו. עוד צוין כי המבקש מטפל ברכבים התפוסים בתשלומים מול המוסך וכן המנויים בכביש 6 ובכביש המנהרות, פוליסות הביטוח וזכרון הדברים בעת רכישת התפוס מהמגרש, רשומים על שם המבקש. נטען כי נערך הסכם בין המבקש לעצור, לפיו הרכבים ירשמו ע"ש העצור אך יהיו בבעלות המבקש תמורת 1,000 ₪ לחודש. נטען כי המבקש מפעיל את עסק השכרת הרכבים באופן מסודר ומנהל פנקס רישום רכבים וכן כורת הסכם להשכרת רכבים עם כל לקוח. עוד נטען כי הרכבים נלקחו כשהיו בחזקת השוכרים וכי אין כל קשר או הכרות בין השוכרים לעצור. נטען כי המשיבה מתנגדת לבקשה וצוין כי למבקש נגרמת פגיעה בקניין ובפרנסתו כתוצאה מהחזקת הרכבים. עוד צוין כי לא נעברה כל עבירה ברכבים וכי הם לא נועדו לשמש כראיה במשפט או ניתנו כשכר בעד ביצוע עבירה. נטען שתפיסת הרכבים אינה כדין ובניגוד לסעיף 32 (א) לפקודת סדר הדין הפלילי. עוד נטען כי החזקת הרכבים התפוסים אינה מידתית ובניגוד לכוונת המחוקק ופסיקת בית המשפט העליון. לבקשה צורפו מסמכים התומכים בה וכן תצהיר מטעם המבקש.

2. הבקשה השנייה, הוגשה על ידי רכב ס.א.ל.ח למסחר 2011 בע"מ ח.פ. 514546696 (להלן: "המבקשת"), בנוגע לרכב מ.ר. 9383265 מסוג מאזדה. נטען כי הרכב נרכש על ידי המבקשת מהמחזיק בפועל ברכב- מועד סמיר ונמכר לאחר רכישתו ביום 29.1.18 להאני ג'מאל (להלן: "הרוכש"), אולם תמורתו נפרסה למספר תשלומים. נטען כי בין המבקשת לרוכש הוסכם כי הבעלות תועבר במלואה ביום 28.5.18, בתום התשלום השלישי, דהיינו, 75% מערך המכירה. נטען כי הרכב נותר רשום בבעלות הקודמת עד לתום תשלום התמורה כאמור. עוד נטען כי הרכב לא עבר לבעלות המבקשת טרם מכירתו בשל קשיים כספיים אך נטען שצורפו מסמכים המעידים על רכישת ומכירת הרכב כדין. נטען שלמבקשת אין זיקה לעיסוקיו של הבעלים הרשום של הרכב וכי יש להשיבו על מנת לאפשר לה את סיום הליך המכירה ורישום הרכב ע"ש הרוכש בתום לב. עוד נטען שהמבקשת שילמה את מלוא התמורה עבור הרכב וכי נגרם לה

נזק כלכלי על לא עוול בכפה. צורף לבקשה תצהיר מטעם לואי אבולהיג'א, הבעלים של המבקשת.

3. המשיבה התנגדה להשבת התפוסים וביקשה לקיים דיון בעניין.

4. ביום 16.4.18 התקיים דיון במעמד כל הצדדים. במסגרת הדיון ציין ב"כ המשיבה שבעניין הבקשה השנייה ניתנה החלטה בבית המשפט השלום שדחתה אותה ביום 1.4.18. עוד צוין שהעצור לא עשה שימוש ברכבים אלא ביצע את עסקאות הסמים בביתו, אך רשום כבעלים של מספר רכבים, ששלושה מהם נתפסו. ב"כ המבקש בבקשה הראשונה, טען כי אין בידיו מסמכים עסקיים היות ולא מדובר ב"ממש עסק". הוצג מסמך מהוצל"פ המתנהל כנגד המבקש ונטען שבגין כך הוא נמנע מרישום הרכבים על שמו. צוין שישנו הסכם בין המבקש לעצור וכן מסמכים מכביש 6 המעידים שהרכבים רשומים ע"ש המבקש. צוין שאין סיבה שהרכבים לא יהיו רשומים ע"ש העצור, לו היו אכן שלו.

5. ב"כ המשיבה טען בתגובה כי התמונה המצטיירת מהמסמכים והבקשות שהוגשו מאוד מפקפקת. נטען שבהסכם שהוגש בין המבקש לעצור, מצוינים כשישה רכבים אך לא ניתן לדעת באלו רכבים מדובר. נטען שישנם כשישה רכבים הרשומים ע"ש העצור שחלקם טרם נתפסו. נטען כי המשיבה מחזיקה ברכבים מאחר ומדובר ברכוש של עבריין המואשם בעבירות של סחר בסמים ובמידה ויורשע, המשיבה תבקש לחלט את רכושו בהתאם לפקודת הסמים. נטען שלא הוצג שום הסכם ברור או זיכרון דברים רשמי בין העסק לעצור ואין הסכם בין העסק למגרש הרכבים של אבו אל היג'א. נטען שהועלתה טענה לפיה מדובר בעסק מסודר עם רישום מפורט אך לא הוצג כל תיעוד, לא הוגשה תעודת עוסק מורשה, מסמכי תאגיד, הסכמים וכו'. נטען שגם החשבונית שצורפה מכביש 6 רשומה ע"ש מישהו אחר וכן לא צורפה תעודת ביטוח לגבי רכב הפורד. עוד נטען שהעצור שמר על זכות השתיקה וגרסתו כבעלים לא ידועה. נטען כי אם למבקש יש חובות בהוצל"פ והוא רושם את הרכבים על שם אחר, יתכן והוא מבצע הונאת נושים. בתגובה, טען ב"כ המבקש כי מנאל היא אשתו של המבקש וכי הטענות לעניין העסק וכשירותו אינן רלוונטיות להליך. צוין כי העצור אינו יודע דבר בנוגע לרכבים.

דיון והכרעה

6. דין הבקשות להידחות. שלושת הרכבים שנתפסו רשומים ע"ש העצור- מאיר יפרח, שגרסתו בנוגע אליהם- כאמור לעיל- לא נמסרה ואינה ידועה. לא ברורה טענת ב"כ המבקש לפיה העצור אינו יודע דבר בנוגע לרכבים, הרשומים בבעלותו. כאמור לעיל, יפרח נעצר בחשד לביצוע עבירות סחר בסמים והוגש כנגדו כתב אישום. במידה ויורשע, המשיבה תבקש כאמור לחלט את רכושו בהתאם לפקודת הסמים. מהמסמכים החלקיים שהוצגו בפניי, לא ברור באלו רכבים מדובר ולא צוינו מספרי רכב אלא אמירה כללית לפיה "כל הרכבים שבבעלות המוכר יעברו על שם הקונה" וכן צוין כי מדובר בכשישה רכבים ללא כל פירוט נוסף, כגון סוג הרכב, שנת ייצור או מספרו. אציין כי ההסכם הינו מיום 6.6.16 וכי תמורת אותם רכבים צוין שתשולם תמורה של כ-1,000 ₪ לחודש, כאשר הבעלות תוותר על שם המוכר. למעלה מן הצורך אציין כי אומנם כותרת ההסכם הינה "זיכרון דברים לקניית/מכירת רכב" אך נראה בהתאם לסעיף 11 להסכם לפיו "הרכבים ישארו בבעלות המוכר ורק ירשמו על שם הקונה תמורת 1000 ₪ לחודש" לא ברור האם מדובר בעסקת השכרת רכבים ולא במכירתם. גם צוין הסכום, בסך 1,000 ₪ לחודש תמורת כשישה רכבים, ללא הגבלת מספר התשלומים או מועד לסיומם, מהווה תנאי סתום ובלתי ברור. בהקשר זה אציין כי גם ביצוע תשלומי הביטוח והקבלות

ע"ש המבקש, מתיישב עם המסקנה כי מדובר בעסקת השכרת רכבים, כאשר השוכר נושא בתשלומים עבור שימוש השוטף ברכבים, כשם ששוכר דירה משלם תשלומי ארנונה, מים וועד בית. עוד אציין כי עו"ד ונוטריון בשם אסעד גבארין אישר את חתימות הצדדים, אך לא הובא לעדות מטעם המבקש, דבר הפועל לרעתו. לא הוצג הסכם בין העסק (שאינו "ממש עסק" כנטען ולא הוגשו לגביו מסכמים רשמיים) לבין מגרש הרכבים של אבו אלהיג'א. הבעלות ברכבים לא הועברה על שם המבקשים במשרד הרישוי, משיקוליהם כפי שפורט לעיל. בהעדר פסק דין הצהרתי בנוגע לבעלות ברכבים ובהעדר ראיות מספקות באשר לביצוע העסקאות הנטענות, אין בידי לקבל את הבקשות. הבקשות נדחות.

ניתנה היום, י' אייר תשע"ח, 25 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.